

Поляна всрѣдъ балканъ. Отлѣво се виждатъ високи дървета между дребни скали, които къмъ жгъла ставатъ доста голѣми, съ проходи помежду. Въ дѣсно сжщо се издигатъ дървета, а къмъ дъното се вижда друга скала, която въ основата си къмъ лѣво се пречупва и дава видъ на изходъ, който слиза надолу. По цѣлата дължина на дъното, сжщо и залъ скалитѣ, се очертава балканъ, който постепенно се снишава, а въ висинето е хоризонтътъ. На поляната въ лѣво сж наредени на кръсташки пушки. Въ дѣсно се е облегналъ на скалата Митко, а въ лѣво отъ него е Бѣглецътъ наблюдатель, който се разхожда съ пушка въ ръце. Топълъ есененъ день.

Б. набл. — Като се приближава до Митко: — Господинъ кандидатъ! Изглежда, че тази нощъ се е случило нѣщо много лошо съ нашия взводъ на фронта.

М. — Защо мислишъ така?

Б. набл. — Нощесъ сънувахъ единъ особенъ снъ.

М. — Напримѣръ?

Б. набл. — Сънувахъ ангели, които ме носѣха и сякашъ изведнѣжъ ме поставиха между моитѣ другари на фронта; но тѣ всички спѣха като мъртавци...

М. После?

Б. набл. — После, когато рекохъ да ги събудя, оказа се, че тѣ наистина сж мъртви, и ангелитѣ отново ме взеха и ме занесоха въ едни незнайни висоти, гдето пакъ се срещнахъ съ сжщитѣ другари отъ взвода, но вече като нѣкакви сѣнки. Тѣ ми разправиха, че сж загинали въ тазиошното сражение съ неприятеля и ме обвиниха много жестоко, че съмъ ги изоставилъ.

М. — После?

Б. набл. — После заплакахъ въ снъ си и следъ това не помня нищо, но когато се събудихъ, про-